

a že tyto obřady jsou znovu dostupné skrze Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů, než tím, že stojím před vámi u tohoto řečnického pultu a že vy sedíte přede mnou na této konferenci.

Budte silní. Žijte věrně podle evangelia, i když druzí kolem vás tak nežijí. Braňte svou víru ohleduplně a soucitně, ale braňte ji. Dlouhá historie inspirovaných hlasů, včetně těch, které uslyšíte na této konferenci, a toho, který jste právě slyšeli v osobě presidenta Thomase S. Monsona, vám ukazuje směr cesty křesťanského učednictví. Je to těsná cesta a je to úzká cesta, v některých místech bez velké liberálnosti, ale lze po ní kráčet nadšeně a úspěšně, „se stálostí v Kristu, majíce dokonalý jas naděje a lásku k Bohu a ke všem lidem“.¹⁹ Budete-li po takové cestě kráčet s odvahou, rozvinete neochvějnou víru, najdete bezpečí před vanoucími větry zlovolnosti, dokonce před šípy ve vichřici, a budete pocíťovat sílu našeho Vykupitele pevnou jako skála, díky níž, pokud na ní postavíte své neutuchající učednictví, *nemůžete* padnout.²⁰ V posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Jákob 1:8.
2. 1. Nefi 19:9.
3. Viz 1. Korintským 12:31; Eter 12:11.
4. Židům 11:32–38.
5. Matouš 23:37–38.
6. Viz Exodus 3:8.
7. Viz Exodus 20:3–17.
8. 2. Paralipomenon 18:7.
9. Mosiáš 13:4.
10. Izaiáš 30:9–11.
11. Viz Henry Fairlie, *The Seven Deadly Sins Today* (1978), 15–16.
12. Viz Matouš 5:29–30.
13. Matouš 10:34.
14. Marek 5:17.
15. Viz Matouš 9:34.
16. Jan 15:12.
17. Jan 14:15.
18. Matouš 5:19; zvýraznění přidáno.
19. 2. Nefi 31:20.
20. Viz Helaman 5:12.

Starší Ronald A. Rasband
Předsednictvo Sedmdesáti

Radostné břímě učednictví

Podporovat naše vedoucí je výsada; jde to ruku v ruce s osobní zodpovědností sdílet jejich břímě a být učedníkem Pána.

Předměstí Oklahoma City v srdci Ameriky bylo 20. května loňského roku zpuštěno silným tornádem, které za sebou zanechalo stopu širokou přes 1,5 kilometru a dlouhou 27 kilometrů. Tato bouře, sled ničivých tornád, změnila ráz krajiny i života lidí, kteří jí stáli v cestě.

Týden po této silné bouři jsem byl pověřen, abych navštívil oblast, kde byly po zpuštěných čtvrtích, jež bouře srovnala se zemí, rozesety zbytky domů a osobní věci.

Před svým odjezdem jsem hovořil s naším milovaným prorokem, Thomasem S. Monsonem, kterého těší pracovat na takovýchto úkolech od Pána. S úctou nejen k jeho úřadu, ale i k jeho dobrotě, jsem se ho zeptal: „Co byste si přál, abych tam udělal? Co byste si přál, abych tam řekl?“

Láskyplně mě vzal za ruku, tak jak by to udělal s každým, koho bouře nějak zasáhla, a s každým, kdo pomáhal s odklizením následků, pokud by tam on mohl být, a řekl:

„Zprvč jim řekněte, že je mám rád. Zadruhé jim řekněte, že se za ně modlím.“

A zatřetí prosím poděkujte všem těm, kteří pomáhají.“

Jako člen předsednictva Sedmdesáti jsem na svých ramenou pocíťoval tíhu popsanou slovy Páně určenými Mojžíšovi:

„Shromažď mi sedmdesáte mužů z starších Izraelských, kteréž znáš, že jsou starší v lidu a správcové jeho; ...

A já sstoupím a mluvit budu s tebou, a vezmu z ducha, kterýž jest na tobě, [Mojžíši,] a dám jim. I poneseš s tebou břímě lidu, a tak ty ho sám neponeseš.“¹

Tato slova byla sice pronesena již dávno, avšak způsoby Páně se nezměnily.

V současné době je v Církvi 317 Pánem povolanych sedmdesátníků, kteří slouží v osmi kvorech a pomáhají Dvanácti apoštolům nést břímě, jež bylo vloženo na První předsednictvo. S radostí pocíťuji tuto zodpovědnost až v hloubi duše, stejně jako moji bratří. Nejsme však jediní, kteří pomáhají v tomto nádherném díle. Jakožto členové Církve po celém světě máme všichni úžasnou příležitost žehnat životu druhých.

Od našeho proroka jsem se naučil tomu, co potřebují lidé zasažení bouří – lásku, modlitby a vděčnost za ty, kteří jim pomáhají.

Dnes odpoledne pozvedne každý z nás pravou ruku do pravého úhlu a vyjádří podporu Prvnímu předsednictvu a Kvoru Dvanácti apoštolů jako prorokům, vidoucím a zjevovatelům Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Není to pouhá formalita ani to není vyhrazeno pro ty, kteří jsou povoláni jako generální autority. Podporovat naše vedoucí je výsada; jde to ruku v ruce s osobní zodpovědností sdílet jejich břímě a být učedníkem Pána Ježíše Krista.

President Monson řekl:

„Kolem nás jsou ti, kteří potřebují naši pozornost, naše povzbuzení, naši podporu, naši útěchu, naši laskavost – ať již to jsou členové rodiny, přátelé, známí nebo někdo cizí. Jsme zde na zemi jako ruce Páně a máme zmocnění sloužit Jeho dětem a pozvedat je. Pán spoléhá na každého z nás. ...

„... Cožkoli jste činili jednomu z ... těchto ... nejmenších, mně jste učinili.“ [Matouš 25:40.]²

Zareagujeme s láskou, když se nám naskytne příležitost zajít na návštěvu,

někomu zavolat či napsat nebo strávit den uspokojováním potřeb někoho jiného? Nebo budeme jako mladý muž, který prohlašoval, že se řídí všemi Božími příkázáními:

„Dí jemu mládenec: Všeho toho ostříhal jsem od své mladosti. Čehož mi se ještě nedostává?

Řekl mu Ježíš: Chceš-li dokonalým býti, jdiž a prodej statek svůj, a rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi, a poď, následuj mne.“³

Tento mladý muž byl povoláván k větší službě po boku Pána, aby konal dílo království Božího na zemi, avšak odvrátil se, „nebo měl statku mnoho“.⁴

A co naše světské statky? Vidíme, co s nimi dokáže udělat tornádo během pouhých pár minut. Je velmi důležité, aby se každý z nás snažil ukládat duchovní poklady v nebi – tím, že budeme používat čas, talenty a svobodu jednání ve službě Bohu.

Ježíš Kristus nás i dnes vyzývá: „Poď, následuj mne.“⁵ Chodil se svými následovníky po cestách ve své zemi

a nezištně pomáhal. A stále chodí i s námi, stojí při nás a vede nás. Řídit se Jeho dokonalým příkladem znamená uznat Ho a ctít jako Spasitele, jenž svým posvátným a spásným Usmířením – oním vrcholným skutkem služby – vzal na sebe všechna naše břemena. Nás na oplátku žádá, abychom byli schopni a ochotni vzít na sebe radostné „břímě“ učednictví.

V Oklahomě jsem měl příležitost setkat se s několika rodinami poškozenými oněmi mocnými tornády. Při návštěvě rodiny Sorrelsových na mě zvláště zapůsobil zážitek jejich dcery, Tori, která tehdy chodila do páté třídy základní školy Plaza Towers. Ona i její matka jsou zde dnes s námi.

Tori a hrstka jejích kamarádů se choulili v umývárně, když se tornádo prohnalo školou. Přečtu vám, jak tento den popsala sama Tori:

„Slyšela jsem rachotit cosi na střeše. Myslela jsem, že jsou to jen kroupy. Ale ten zvuk byl čím dál tím hlasitější. Pomodlila jsem se k Nebeskému Otci, aby nás všechny ochránil před

nebezpečím. Najednou jsme uslyšeli něco jako hlasitý zvuk vysavače a střecha nad námi prostě zmizela. Foukal silný vítr a každičkou část mého těla bičovaly úlomky suti. Venku se setmělo a obloha jakoby zčernala – ale ve skutečnosti tomu tak nebylo, to my jsme byli uprostřed tornáda. Zavřela jsem oči a přála jsem si a modlila jsem se, aby to brzy přešlo.

Najednou vše utichlo.

Když jsem otevřela oči, měla jsem přímo před sebou dopravní značku. Téměř se dotýkala mého nosu!⁶

Tori, její matka, tři její sourozenci a mnozí přátelé, kteří s ní byli ve škole, zázrakem tornádo přežili; sedm jejich spolužáků však takové štěstí nemělo.

Ten víkend udělili bratři v kněžství mnoho požehnání členům, kteří v bouři utrpěli nějakou újmu. Já jsem s pokorou dal požehnání Tori. Když jsem jí vložil ruce na hlavu, vytanul mi na mysl oblíbený verš z písem: „Půjdu před tvář vašu. Já budu na pravici vašu a na levici vašu a Duch můj bude v srdci vašem a andělé moji kolem vás, aby vás podpírali.“⁷

Řekl jsem Tori, aby si zapamatovala den, kdy jí služebník Páně vložil ruce na hlavu a oznámil jí, že ji během bouře ochraňovali andělé.

Snaha zachránit jeden druhého za jakýchkoli okolností je věčným měřítkem lásky. Takovéto služby jsem byl tehdy svědkem v Oklahomě.

Často dostáváme příležitost pomoci druhým, když strádají. Jako členové Církve máme všichni posvátnou povinnost „nésti si navzájem břemena svá, aby byla lehká“,⁸ „truchliti s těmi, kteří truchlí“,⁹ „[pozdvihovati] ruce, které jsou skleslé, a [posilovati] kolena zemdlená“.¹⁰

Bratři a sestry, Pán je velmi vděčný za každého jednoho z vás, za nespočet hodin a skutků služby, ať malých,

či velkých, jimiž každý den tak štědrě a laskavě přispíváte.

Král Beniamin v Knize Mormonově učil: „Když jste ve službě bližních svých, jste pouze ve službě svého Boha.“¹¹

Soustředíme-li se na službu bratrům a sestrám, může nás to vést k tomu, abychom v každodenním životě činili božská rozhodnutí, a naučí nás to oceňovat a milovat to, co miluje Pán. Budeme-li tak činit, bude samotný náš život svědčit o tom, že jsme Jeho učedníci. Když jsme zapojeni do Jeho díla, pocítujeme, že je s námi Jeho Duch. Rosteme ve svědectví, víře, důvěře a lásce.

Vím, že můj Spasitel, Ježíš Kristus, žije a že promlouvá ke svému prorokovi

i skrze něj a že tímto prorokem je v této době drahý president Thomas S. Monson.

Kéž všichni pocítujeme radost, jež pramení z posvátné služby, kdy si navzájem neseme svá břemena, i když třeba jen prostá a malá; o to se modlím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Numeri 11:16–17.
2. Thomas S. Monson, „Co jsem dnes pro někoho udělal?“ listopad 2009, 85–86, 87.
3. Matouš 19:20–21.
4. Matouš 19:22.
5. Matouš 19:21.
6. Zázitek Victorie (Tori) Sorrelsové, vyprávěn 16. ledna 2014.
7. Nauka a smlouvy 84:88.
8. Mosiáš 18:8.
9. Mosiáš 18:9.
10. Nauka a smlouvy 81:5.
11. Mosiáš 2:17.

